

Meer vrouwen nodig in de wetenschap en dus laten zij hun stem horen: “Met helm op ben ik veel gelukkiger dan op kantoor”



Meer meisjes, maar meer diverse jongeren in het algemeen, naar STEM-richtingen en STEM-jobs leiden. Dat is het doel van *Da's geniaal*, een samenwerking van bedrijven en non-profitorganisaties. Van de topvrouw uit het bedrijfsleven tot het meisje in wie niemand leek te geloven: zij kwamen gisteren bijeen om elkaar én anderen te inspireren.



© BART DEWAELE

DE STUDENT

“Meisje en Marokkaans. En dus was ik automatisch dom”

Aya Salhi (20), studente farmaceutische wetenschappen

“Ik zat in het zesde middelbaar in Brussel, ik volgde wiskunde-wetenschappen. Met de hele klas probeerden we een moeilijke oefening op te lossen. Iedereen blokkeerde. Ik niet. Ik zei tegen mijn buurjongen dat ik de oplossing had. Hij zei dat dat niet kon, omdat ik een meisje was. En meisjes, die kunnen geen wiskunde. Ik durfde mijn hand niet op te steken. Toen de les voorbij was en we nog steeds geen oplossing hadden, ben ik naar de leerkracht gestapt. Mijn oplossing was juist.”

“Vanaf dan wist ik dat ik verder wou gaan in een STEM-richting. Het menselijk lichaam, dat interesseert me heel hard en daarom ging ik Farmacie studeren. Ik wil weten hoe alles werkt. Zonder problemen ben ik door het eerste jaar geraakt. Ik ben er ontzettend trots op. Omdat niemand in mij leek te geloven. Omdat ik een meisje ben, en omdat ik Marokkaans ben. Zelfs mijn papa had liever dat ik geschiedenis of zo zou studeren. Maar kijk: meisjes hoeven niet onder te doen voor jongens. En Marokkaanse meisjes ook niet.”



© BART DEWAELE

DE TOPVROUW

"De enige wereld die zal werken, is een diverse wereld"

Françoise Chombar (60), voorzitter en ex-CEO Melexis

"Ik was al afgestudeerd als licentiaat vertaler-tolk Engels-Spaans toen ik gebeten werd door de wetenschapsmicrobe. In de jaren 80 was er de beurs *Flanders technology* in Gent. De iconische affiche met handdruk van een mens en een robot, ik heb ze nog steeds. In het middelbaar wilden mijn ouders dat ik Latijn-Grieks deed, de richting die het verst van STEM stond. Eén uurtje fysica hooguit, en dan nog gegeven op een manier waar ik niet aan terug wil denken. Het is de taak van het onderwijs voor een connectie te zorgen tussen wat je leert en wat je ermee kán in het echte leven. Na het middelbaar ben ik dus talen gaan studeren. Op aangeven van mijn ouders, omdat ik er goed in was. Zelf had ik misschien voor architectuur gekozen. En pas daarna ben ik bijna vanzelf in de technologie terechtgekomen. Ik ben erin gerold en erin gebleven. De evolutie in het onderwijs is goed, maar er zijn nog stappen te zetten. Zelfs in de lagere school zouden ze kinderen nog meer warm moeten maken voor techniek en wetenschap. Jongens én meisjes. Want de enige wereld die zal werken, is een diverse wereld. Op élk niveau. Op het vlak van gender, maar net zo goed op het vlak van leeftijd en afkomst."



© BART DEWAELE

DE STARTER

"Zo vroeg mogelijk proeven van techniek en wetenschap"

Mirthe Vernijns (25), onderhoudsingenieur BASF

"Ik ben nooit een poppenmeisje geweest. Ik wilde altijd bouwen. Met Lego en K'nex, en kampen bouwen in de tuin. Of zeep maken met van die chemiesetjes. Mijn ouders wilden dat ik na de lagere school *van buiten leerde blokken*. En dus moest ik Latijn volgen. Maar in het vierde middelbaar overtuigde ik hen er toch van mij wiskunde-wetenschappen te laten doen, ik wist dat ik in die richting verder wilde. Het keuzevak STEM bestond toen nog niet. Anders had ik er zeker voor gekozen. Want het is belangrijk zo jong mogelijk te proeven van techniek en wetenschap, de honger aan te wakkeren."

"Intussen werk ik twee jaar als onderhoudsingenieur bij BASF in Antwerpen. De momenten dat ik in de fabriek sta, veiligheidshelm op het hoofd en sleutel in de hand, ben ik veel gelukkiger dan als ik op kantoor achter de computer zit. Ik voel daar dat ik meer directe impact heb op wat we doen. En dan voel ik me nooit vrouw. Ik voel me onderhoudsingenieur. Diversiteit is trouwens belangrijk. Ik ben misschien fysiek beperkter dan mijn mannelijke collega's, maar ik benader de zaken anders. En ik ben kleiner: ik kan al makkelijker ergens in of tussen kruipen."
(lacht)